

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการนับเป็นภารกิจสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลที่มีความบกพร่องในด้านต่าง ๆ และเป็นกลไกหนึ่งในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในสังคมไทย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 10 ได้บัญญัติให้บุคคลพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมทั้งสิทธิในการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด โดยให้ความสำคัญต่อความเสมอภาค ความเป็นธรรม และการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนในการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามศักยภาพ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 4)

ในโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การศึกษาไม่ได้เป็นเพียงกลไกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "ผู้เรียนพิการ" ซึ่งเป็นกลุ่มที่ยังคงเผชิญกับข้อจำกัดในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา แม้ว่ากฎหมายจะระบุสิทธิไว้อย่างชัดเจน แต่ในทางปฏิบัติยังคงมีช่องว่างที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในด้านคุณภาพของการจัดการศึกษาและการส่งเสริมให้ผู้เรียนพิการสามารถดำรงชีวิตได้อย่างยั่งยืน ผ่านการเรียนรู้ตลอดชีวิต (จินตนา สุจิตานนท์, 2554 : 212-215)

ศูนย์การศึกษาพิเศษในฐานะหน่วยงานหลักในการให้บริการทางการศึกษาแก่ผู้เรียนพิการตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 18 ปี มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่เน้น "ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง" โดยบูรณาการแนวคิดทางพัฒนาการและการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เพื่อส่งเสริมศักยภาพสูงสุดของผู้เรียนพิการแต่ละคน พร้อมทั้งให้บริการทางด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ และการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างรอบด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 : 1-15) แม้ว่าการให้บริการจะครอบคลุมในเชิงโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ แต่ในเชิงคุณภาพยังคงมีข้อท้าทาย โดยเฉพาะในด้านการเตรียมความพร้อมผู้เรียนสู่การดำรงชีวิตอย่างยั่งยืนผ่านการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ที่ไม่ได้จำกัดเฉพาะในห้องเรียน แต่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการพัฒนาทักษะที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (Peterson and Tracy, 2024 : 207-218)

ข้อมูลจากกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (2567 : ออนไลน์) ระบุว่า คนพิการในประเทศไทยที่ได้รับการศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 78.28 ของผู้ที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ แต่ส่วนใหญ่จบ

เพียงระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 81.26 ในขณะที่มีเพียงร้อยละไม่ถึง 5 ที่ศึกษาต่อในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการศึกษาพิเศษที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนผู้เรียนพิการสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งส่งผลต่อโอกาสในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน การพึ่งพาตนเอง และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ทักษะคิดเชิงลบและแนวคิดการสงเคราะห์ที่ยังฝังรากลึกในสังคม ทำให้การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการยังไม่เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริง นโยบายหลายฉบับที่ควรส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนกลับกลายเป็นนโยบายที่มุ่งเน้นการช่วยเหลือแบบถาวร ส่งผลให้ผู้เรียนพิการขาดโอกาสในการพัฒนาตนเองและไม่สามารถก้าวเข้าสู่สังคมได้อย่างเท่าเทียม (อดิรุจ ดือระ, 2566 : ออนไลน์) การเข้าถึงการศึกษายังมีข้อจำกัดในด้านโครงสร้างพื้นฐานของสถานศึกษา เช่น อาคารเรียนที่ไม่รองรับการเข้าถึงของผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเคลื่อนไหว ขาดสื่อและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับความพิการแต่ละประเภท รวมถึงบุคลากรที่ยังขาดความเข้าใจในลักษณะเฉพาะของผู้เรียนกลุ่มนี้ การขาดความพร้อมในหลายด้านนี้เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนพิการไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด เป็นหนึ่งในหน่วยงานสำคัญที่มีบทบาทในการให้บริการทางการศึกษาแก่ผู้เรียนพิการในระดับจังหวัด โดยเฉพาะในด้านการส่งเสริมทักษะอาชีพ และการพัฒนาความสามารถในการช่วยเหลือตนเอง ซึ่งเป็นเป้าหมายที่เชื่อมโยงโดยตรงกับแนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการสนับสนุนด้านอาชีพหลากหลายโดยเฉพาะการส่งเสริมอาชีพเซรามิก ทำให้เกิดการจ้างงานผู้พิการและสร้างรายได้ให้แก่ผู้พิการได้ และยังได้มีการสนับสนุนอาชีพที่หลากหลายเป็นที่น่าสนใจในการศึกษา ทำให้เห็นว่าการบริหารจัดการของศูนย์ฯ จึงจำเป็นต้องมีทิศทางที่ชัดเจน สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนสู่การดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ เข้าถึงโอกาสทางอาชีพ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังไม่มีแนวทางการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนพิการสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างชัดเจน ทำให้การดำเนินงานขาดทิศทาง ขาดเป้าหมายร่วม และไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่และเป็นระบบ การกำหนดแนวทางการบริหารที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วนที่จะช่วยให้การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการบรรลุตามเป้าหมาย และสามารถต่อยอดไปสู่การพัฒนาชีวิตของผู้เรียนได้จริง แนวทางการบริหารที่ชัดเจนและเป็นระบบจะช่วยให้ศูนย์สามารถจัดการศึกษาได้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน ทั้งในด้านเนื้อหา การเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยี การประเมินผล และการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ชีวิต รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาบุคลากรที่มีความเข้าใจลึกซึ้งในผู้เรียนพิการ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานภายนอก เพื่อเสริมสร้างโอกาสในการมีงานทำและการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

จากความสำคัญที่กล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาแนวทางการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เพื่อการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัด ตราด โดยมุ่งเน้นศึกษาแนวทางการบริหารที่มีประสิทธิภาพในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา สำหรับผู้เรียนพิการ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และตอบสนองความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน และนำมาใช้ในการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปพัฒนาในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการ เพื่อนำไปต่อยอดและปรับปรุงการให้บริการผู้เรียนพิการสู่การใช้ชีวิต และอยู่ในสังคม พึ่งพาตนเองให้ได้เต็มตามศักยภาพของตนเองได้อย่างยั่งยืนในบริบทของสังคมไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด
2. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีการกำหนด ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 9 คน ผู้บริหารของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด จำนวน 1 คน ข้าราชการครูและบุคลากรของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 59 คน และผู้ปกครอง จำนวน 210 คน รวม 279 คน (ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด, 2567 : 12-16)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 5 คน ผู้บริหารของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด จำนวน 1 คน และข้าราชการครูและบุคลากรของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 34 คน และผู้ปกครอง จำนวน 122 คน รวม 162 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบหากลุ่มตัวอย่างของ

เครจซี่มอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ตำแหน่งในการสุ่ม และคัดเลือกคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้าราชการครูและบุคลากรของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด และผู้ปกครอง ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากแบบไม่ใส่คืน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563 : 59-63) จากขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากตารางเทียบหากลุ่มตัวอย่าง

2.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด ข้าราชการครูและบุคลากรของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด และผู้ปกครอง จำนวน 17 คน โดยการเลือกโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งออกเป็น 1) การสัมภาษณ์เชิงลึก คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด ข้าราชการครูและบุคลากรของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด และผู้ปกครอง จำนวน 9 คน และ 2) การสนทนากลุ่ม ผู้บริหารของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด และข้าราชการครูและบุคลากรของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด จำนวน 8 คนซึ่งไม่ซ้ำกับกลุ่มสัมภาษณ์เชิงลึก

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปร คือ การบริหารเพื่อการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ขอบเขตด้านเนื้อหาสาระ

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวทางการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดตราด ซึ่งจะทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารเพื่อการพัฒนาศักยภาพของศูนย์การศึกษาพิเศษสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม 4) ด้านการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน และภาคีเครือข่าย 5) ด้านนโยบาย และแนวทางการจัดการศึกษา 6) ด้านการจัดสื่อทรัพยากร และเทคโนโลยี และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เดือน เมษายน พ.ศ.2568 ถึง ธันวาคม พ.ศ.2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษานี้มีนิยามศัพท์เฉพาะผู้วิจัยสรุปได้ว่า

การบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษา หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการที่มีเป้าหมายในการส่งเสริมให้ผู้เรียนพิการได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม เหมาะสมกับศักยภาพเฉพาะบุคคล โดยคำนึงถึงความหลากหลายและความแตกต่างเฉพาะบุคคลของผู้เรียน ทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา พฤติกรรม และอารมณ์ เพื่อให้ผู้เรียนพิการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืนในบริบทของสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งแนวทางการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการ ประกอบด้วย 6 ด้านดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ศูนย์การศึกษาพิเศษมีการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนตามความแตกต่างเฉพาะบุคคลของผู้เรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการปรับเนื้อหาและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคล โดยเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาอย่างรอบด้านทั้งในด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายและประเมินผลผู้เรียนตามศักยภาพและสภาพจริงของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนพิการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพระดับคุณภาพชีวิตและการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

2. การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา หมายถึง ศูนย์การศึกษาพิเศษมีกระบวนการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มุ่งเน้นให้ครูและบุคลากรสามารถออกแบบและดำเนินการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและคำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะบุคคลของผู้เรียน ส่งเสริมความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับการดูแลที่เหมาะสม และส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้

3. การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม หมายถึง ศูนย์การศึกษาพิเศษต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ช่วยให้ผู้เรียนพิการสามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม โดยการวางแผนและออกแบบพื้นที่อย่างเหมาะสมทั้งทางด้านกายภาพและจิตวิทยา เพื่อช่วยลดข้อจำกัดในการเรียนรู้และมีการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและส่งเสริมพัฒนาการให้กับผู้เรียนพิการอย่างรอบด้าน

4. ด้านการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน และภาคีเครือข่าย หมายถึง การที่ครอบครัว ชุมชน และภาคีเครือข่ายมีส่วนช่วยเสริมสร้าง สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนพิการ ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นผ่านความร่วมมือในการดูแลผู้เรียนพิการให้สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้ การมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างศูนย์การศึกษาพิเศษและหน่วยงานภายนอกช่วยให้การจัดการศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืนในระดับบุคคลและสังคม

5. **ด้านนโยบายและแนวทางการจัดการศึกษา** หมายถึง การกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และ วิสัยทัศน์ ที่ครอบคลุมทุกด้านของการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการ นโยบายที่มีประสิทธิภาพต้อง มุ่งเน้นความเสมอภาค สนับสนุนผู้เรียนตามความสามารถและศักยภาพเฉพาะบุคคล ควบคู่กับการจัด ทรัพยากรที่เหมาะสม การพัฒนาบุคลากร และการออกแบบหลักสูตรและการประเมินที่ยืดหยุ่น นโยบายเหล่านี้ต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและเชื่อมโยงกับการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนให้เกิด การบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และยั่งยืน

6. **ด้านการจัดสื่อ ทรัพยากร และเทคโนโลยี** หมายถึง การจัดสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก ทรัพยากร และเทคโนโลยีที่ช่วยเสริมสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนพิการ โดยมุ่งเน้นการใช้ สื่อที่เหมาะสม เทคโนโลยีที่เข้าถึงได้ และการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคลเพื่อลดข้อจำกัดทางการศึกษา และสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ เท่าเทียมและครอบคลุมสำหรับผู้เรียนพิการทุกประเภทความพิการ

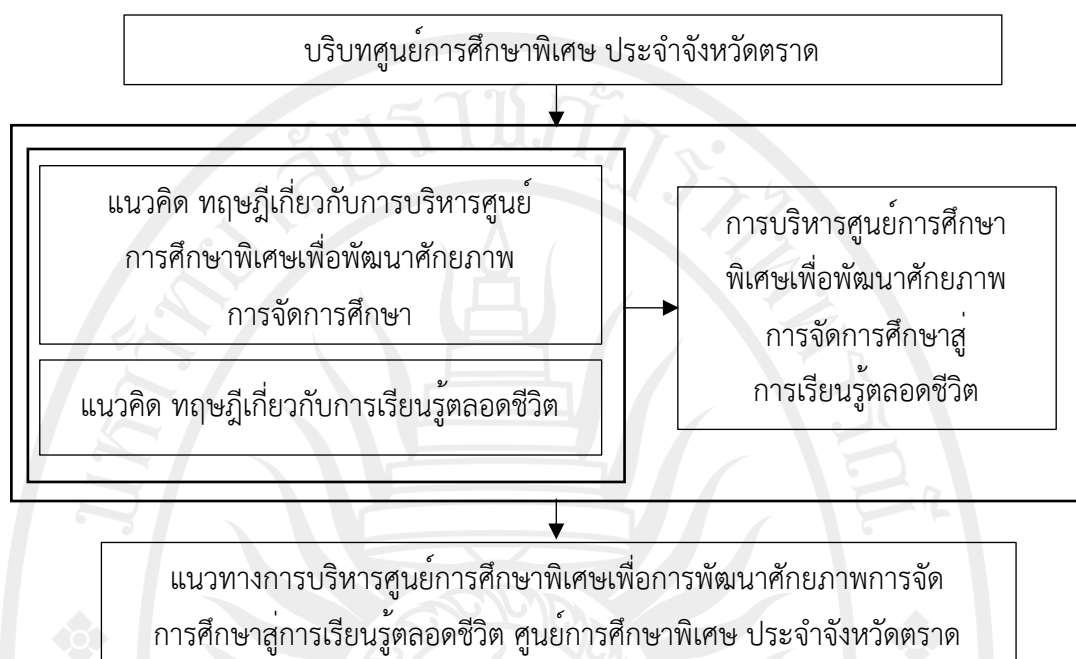
การเรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง กระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของผู้เรียนพิการ เป็น การเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นที่จะสามารถศักยภาพของผู้เรียนพิการให้ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม พึ่งพาตนเองได้ และ มีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสม การเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงเป็นเครื่องมือสำคัญใน การเสริมสร้างโอกาสในการมีงานทำ มีรายได้ และสนับสนุนให้ผู้เรียนพิการสามารถใช้ชีวิตในสังคม อย่างมั่นคงและยั่งยืน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงสภาพแวดล้อมการบริหารเพื่อพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษา ของศูนย์ การศึกษาพิเศษในการพัฒนาศักยภาพการศึกษาสู่ การเรียนรู้ ตลอดชีวิต เพื่อให้ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการบริหาร ศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนพิการ และสามารถนำไปต่อยอดในการปรับใช้ในการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษและทำวิจัยที่เกี่ยวข้อง ต่อไปได้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย